

ett långt samtal! Jag inser nu att
den största olycka vore att fästa sig
sig vid en sådan karl och jag anser
det idiotiskt af mig att bry mig om
honom. Jag hoppas därför att jag ej
på länge kommer att tala om honom
här. Jag låter honom helt och hållet
försvinna från horisonten. Det var föi-
färligt mycket skoj under pousén. Mary
och jag med mig hvar sitt vid ett
bord. Vi tre druckes ut en kanna mjölk
saur. C. A. H. kom minutligen fram. Mary sade
till honom, att han var en fullgjedrad idiot.
Åtskedets timma var slagen och vår
skyddspatron skulle åka med oss hem.
Bassel och Dye, som skulle stänga